

Un tă-ie-tor de lemn a-vea cinci fe-ciori. Ei tră-
iau în să-ră-ci-e. Cel mai mic din-tre ei se numea
Bă-ie-țel-De-ge-țel. De-și era mic de sta-tu-ră,
era cel mai is-tet din-tre frați. O-da-tă s-au dus
co-pi-ii în pă-du-re du-pă vreas-curi fă-ră ta-tăl lor.

Ca să nu se ră-tă-ceas-că, Bă-ie-țel-De-ge-țel
a început să a-run-ce în ur-mă fi-ri-mi-turi de pâine,
spe-rând să gă-sea-scă du-pă e-le ca-lea
î-na-poi.

Dar pă-să-ri-le din pă-du-re au mân-cat fi-ri-mi-tu-ri-le și co-pi-ii s-au ră-tă-cit.

E-ra în-tu-ne-ric și bă-ie-ți-lor le e-ra fri-că. Bă-ie-țel-De-ge-țel s-a ur-cat în-tr-un co-pac și a vă-zut în de-păr-ta-re li-că-rind o lu-mi-ni-ță.